

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

B ante V

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

ait. Archophylax, ppriorq; mari Cynosura fe
 Boa. Require in dictione Bos. (retur.
 Boas. Ibidem. Boæ. Ibidem.
 Boia. Ibidem. Boica. Ibidem.
 Boicus. Ibidem. Boij. Ibidem.
 Boium. Ibidem. Bouillus. Ibidem
 Bouinus. Require ibidem
 Bos cōis gen. est. & facit in dō pñali & abltō fm
 analogiā bouibz. Vñ & Pacui⁹ referēte Mar/
 cello: barbaricā (ingr) pestē bouibz nris obtulit
 Vex de vsu bobz p. syncopā dicim⁹ & nōnūq;
 more antiquorū bubus: q̄q; Vgutio dicat bubu
 nūq; esse cōpertū. a boue fuit adiectiā Bouin⁹:
 bucer⁹: & diminutiue teste Prif. Bouillus. Oui.
 lib. vi. met. Lanigerosq; greges armētāq; buce
 rapauit. Lucre. li. ij. Buceriaq; greges sub eodē
 tegmine celi. Boas & Boa (vtroq; em mō de/
 clinat) gen⁹ est serpētis aquatilis: a q̄ iēt obtur
 gescunt. Quinetiā crurū tumor viē labore col
 lectus: ob similitudinem Boa appellatur: auctore
 Pōp. Boæ plu. tm nu. opidū est Laconia: teste
 Ptolem. Boium: villa qdam & ab occidentali
 parte niti: vt idem Ptolem⁹ ostēdit. Boa vel
 boica (vtroq; enim comperitur) genus est vin
 culidicēte Plauto in aulula. Neruos: cathenas:
 numellas: pedicas: boicas. Boij: populi qdam
 sunt galloz: quoz ager i gallia cisalpina fuit.
 qui & boicus appellatus est: vt scribit Festus.
 Bosla cū duplicato s: vrbs est Sardinia: mediter
 ranea: vt i cosmographia Ptolem. ostēdit.
 B ante R
 Braetæa. Require in dictione Baetra
 Braetola: Require ibidem.
 Brysea cū y græco & vnico scribit: vrbs fuit La
 conia: vt scribit Porphyri⁹ super lib. ij. Illia, a
 quo Bacchus bryseus cognominatus est
 Brixia cū i latino vrbibz scribit: vrbs est Ce/
 nomanorū in Venetia: teste Ptole. quē a germa
 nis trāseuntibz ad Italiā duce ciconio exstructa
 est: teste Liuius lib. v. ab vrbe condita: quorum
 lingua apud nos speculā designat. Vnde Catul
 lus ait. Brisia china suppositum specula
 Bruchus cū ch aspirato scribit. nec a βραχῦ:
 qd breue idicar descēdit: vt Vgu. somniauit: s;
 a βραχῶ quod est rodo: genus est vermis.
 B ante V
 Bubalus cōis gen. est. sicut & camelus. Vñ foeta
 bubalus dicit. Martia. Illi cessit atrox bubalus
 atq; bifon: animal est boui simile.
 Bubino nas. et bulbito ras hoc distant: q; (vt tra
 dit Festus) bubinare est menstruo mulier: san/
 guine ingnari. bulbitare autē puerili stercore:
 Vnde Licinius (referente Nonio) inquit. Hæc
 imbubinat: ac cōtra te imbulbitat.
 Bubo maf. & fœ. ge. est: teste Prif. Oui. li. Meta.
 v. Ignauus bubo dirū mortalibus omen. Vir

gi. lib. ænei. iij. Sola ferali carmine bubo.
 Bucca cum duplicato c scribit. nec a boo boas
 deducit: vt Vgutio somniauit. sed a bucco cas
 ybo: qd est inflo. Dicit aut pprie bucca: os: s;
 est ipsa cōcauitas: vnde vox procedit. Iuue. sa/
 ty. iij. Noreq; per oppida buccę. Et format per
 diminutionē buccula. Est etiam bucula cū vñ/
 co c diminutium a boue.
 Buccina cū duplicato c & i latino scribit: instru/
 mentum est quo datur in hostes signum ad pu
 gnandū: sic a soni similitudine vocitatū. & corri
 pit mediā syl. Virgi. lib. ænei. vij. Qua buccina
 signum dira dedit. Syluis lib. v. Buccina lym
 phatas agit certamina mentes. Hoc buccinum
 sonus est buccinæ: teste Seruio: qui & hic bucci
 nus declinari potest: vt Caper tradit
 Buccinum. Require in dictione Buccina.
 Buccinus. Require Ibidem.
 Buccula. Require in dictione Bucca:
 Bucula. Require ibidem.
 Bulbito. Require in dictione Bubino.
 Bura cum vnico r scribit: vrbs est mediterranea
 Achaia: teste Ptole. q ab Oui. buris declinatur.
 Ait em li. Metam. xv. Si qras Helicen & burin
 Achaidas vrbes. Burū: opidū est caldaicorū: vt
 Ptole. oñdit. Buris curuamētū est aratri. Vir/
 ge. i. Cōtinuo in siluīs magna vi flexa domat:
 In burin. Byrrhū cū y græco & duplicato r se/
 cūdo h aspirato ruffum apud nos transfertur:
 quod a græcis πυρρον scribit. Alij verrentes
 y græcū in u burrhū enūciant. Vñ teste Fe/
 sto: burrhū is dī: qui ex potōe cito fit rubēs:
 quin etiam vt idem subdit: burrhū vocabatur:
 bucula: quē rostrum ruffum habebat.
 Bucar. Require in dictione Burhanica.
 Burcar. Require in dictione Burrahanica
 Burgūdia puincia est Gallia: cui⁹ ppñ burgūdi
 & burgūdiones vocati sunt. Hiero. in ep̄la ad
 Aggeruncā de monogamia. Innūerabiles &
 ferocissimę natōes vniuersas gallias occuparūt
 q̄s subdēdo explicat dicēs. Sasones. burgūdio
 nes. Alemāni &c. Hi & Bituri dñr. Vñ Luca.
 li. i. ait. Et bituri lōgisq; leues sasones in armis.
 Burgundi. Require in dictione Burgundia
 Aurgundiones. Require Ibidem.
 Buris. Require in dictione Bura.
 Burrhū. Requi. ibidem. & in dictione Burhanica.
 Burum. Require Ibidem.
 Burrahanica cū duplicato r secūdo haspirato scri
 bitur: genus est potionis: vt scribit Festus: a ru
 fo colore deductū: quē burrhū vocāt. Burra
 ni cū eadē scriptura: genus est vestis: teste eodē
 Festo: quod ab Vgutio. bucar appellatur
 Burrahanicum. Require in dictione Burrahanica.
 Busiris cū vnico s & i latino vrbibz scribit. Fu
 it Neptuni filius: & lini deus appellat⁹ est. & p

ducit si syllabā. Oui. heroidū. Si te vidisset cul-
tu busiris in isto. Apud tamē Statiū: media syl-
la. corripit. li. thebai. xij. ita dicentē. Nō trucibz
monstris busirim infandūq; dedisti Cerciona.
Et facit in grō Busiris vel busiridis. Virgi. Aut
illaudati nescit busiridis aras. Fuit busiris etiā i
ægypto vrbs: in q̄ teste Hero. li. hist. i. templū
fuit Isidis magnū. quā vrbē a busiride conditā
fuisse scribit Diodor⁹ li. hist. ij. ab Aegyptiisq;
solis vrbē. a grecis vero Thæbas vocatas esse.
Busi. Require in dictione Bessi.

Busti & hic bustus huius bustus declinari pōt:
& p sepulcro ponit. Busti i declinabile: rus est:
vel villa i agro Mediolanēsi in Insurbia Italiæ
Bussolū. Require in dictiōe Bussus. (puincia.
Buxum. Require ibidem

Buxus fœ. gen. & buxū neutro: teste Seruio sup
li. ij. ge. p arbore declinari pōt. Claudia. de ra-
ptu pserpinæ li. ij. Fluctuat hic denso. crispata
cacumie buxus. Enni⁹ li. vij. lōgeq; cupssi Stāt
rectis folijs: & amaro corpe buxū. Scribit autē
apud grecos Πόντος: nostri vō Latini p in
b: & y grecū in u nostrū vertētes dicūt buxus.
Quinetiā plerūq; nostri ξ in duplicatū smuta-
re cōsueuerūt. Quare a nōnullis bussus cū du-
plicato s scribit: nūciaturq;. Quod et patere po-
test: ideo qā Bussulū gen⁹ vasis ex busso cū du-
plicato s scribere cōsueuim⁹. Et qñq; vocabulo
ipso greco vtimur. Iuue. saty. ij. in cōdita pyxi
de Lyde. Ouid. de remedio. Pyxidas inuenies:
& res mille colores. Arborz lignū: hec buxus
& b buxū declinari pōt: teste Seruio sup li. viij
eneid. dicere Virg. Tympana nos buxusq; vo-
cat. Mar. Multitudo buxus que tibi dente dat.
Vir. ge. ij. Nec tilia leues: nec torno rasile bu-
xum. Quinetiā & buxus p ligno mas. ge. de
clinari pōt auctoritate diui Hiero. in lib. iij. Es-
dre. cap. xiiij. sic dicentis. Tu autē prepara tibi
buxos multos. i. calamos ex buxo ad scriben-
dum Bibliæ: que Esdra cū Nemīa in quattuor
distingunt libros: p̄dictum capitulū p. xiiij.
libri quartū notatum habent.

C ante A

Achinnor deponēs ē ver-
bū. & cachinno neu. Lu-
cre. li. iij. Quā famulē lō-
ge fugiāt: furtimq; cachin-
nāt. Et scribit cū exili in
initio & ch in secūda syl.
Nec pponit ex con et cy-
nus: eo q̄ risu cachinan-
tes albere videāt: vt som-
niabūdus dixit Vgutio. sed teste Porphy. sup
artē poeticā Horati⁹: a sono risus fictū vocabu-
lū est. vel melius a Κάγχαζομαι vō greco
deducit: quod latine fcat solute ridere. Quare

cachinnus solutus risus dī. Persius. Ingeminat
tremulos naso crispate cachinnos. Iuue. Sed fa-
cilis cuius rigidi cēsura cachinni. Horatius i ar-
te poetica: Romani tollent equites: pediteq; ca-
chinnū. Et teste Marcello: nōnūq; de sono vō
hemētiore cachinnari vetustas dici voluit: Ac-
cium nihilominus inducete ita in fūdis dicentē
Strepitu clangentes cachinnāt

Cachinno. Require in dictione Cachinnor.

Cachinnus. Require ibidem.

Cacula cū exili vtrobiz scribit: nec a calco cal-
cas deducit: vt Vgutio sōnauit: sed a Κάκο
auctore Pompeio. Plautus. Video caculā mili-
tarem. Caculæ militū: serui erāt fustibz clausi
q; ligneis armati ad turelam dominorum.

Cadellus. Require in dictiōe Cadus

Cadiolus. Require ibidem.

Cado cadis facit in p̄terito cecidi: cī syllaba cor-
repta. in supino calum cum vnico s. Boetius.

Qui cecidit stabili non erat ille gradu

Cadula. Require in dictiōe Cadus.

Cadulus. Require ibidem

Cadus mas. ge. cū vnico d scribit: cū primā cor-
ripit syl. Tibul. li. ij. Cōsulis & chio solu te vin-
cula cado. Mar. In vaticanis cōdita musta ca-
dis. Ollaq; lecta cado texit coryreus ahenō. Et
format p diminutionē Cadulus: cadell⁹: cadio-
lus: & genus est vasis. Cadula vocant gutta: q̄
e pingui cadit carne quādo assat.

Cadurcus. Require in dictiōe Cadurci

Cadurcus. Ibidē.

Caducum. Ibidem.

Caduceus. Ibidem

Caduceū. Ibidē.

Caduceator. Require Ibidem.

Cadurci cū exili vtrobiz scribit: ppli sūt Gal-
liæ: teste Plī. li. xx. natu. hist. hoc cadurcū eadē
striptura tentoriū siue culcitra appellat. Nec a
cado cadis deducit: vt Vgu. somniauit: addēs
declinari posse hic cadurcus mas. gen. Sed teste
Plinio a Cadurcis Galliæ populis dicit: Apud
nos (vt ait) lini pstantia palmā obrinet in culci-
tris. de quo Iuue. saty. viij. Insitor hyberne re-
getis: niueiq; cadurci. hoc caducū dicit lege Pa-
pia sub p̄ditione relictum. Quidā caducū ideo
dictum existimāt: q̄ a primis heredibus ad se-
cundos nō cadat: hoc est possessorē nō habeat:
sed velut vacuū & cadens excipiat. Vnde Cice-
ro de oratore ait. Inquā hoīes quasi caducū m-
atq; vacuā: abūdantes ocio nobis occupat: im-
molauerūt. Iuue. saty. ix. Legatū omne capis:
nec nō & dulce caducū. Caducus adiectiū: nō
tū q̄ facile cadat significare habet: sed etiam q̄
cadere faciat. Vnde morbum caducū dicim⁹:
als comitalem vocāt. Quin etiā caducus mor-
tuus dicitur: vt interpretatur Seruius illud Virg.
lib. eneid. vi. belloq; caduci. Dardanidæ. id est
mortui. Caduceus masculini generis vt scribit